

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O RADU

Član 1.

U Zakonu o radu („Službene novine Federacije BiH“, br. 26/16 i 89/18, u daljem tekstu: Zakon), u članu 26, iza stava (3) dodaje se novi stav (4) koji glasi:

„(4) Izuzetno od st. (1) i (2) ovog člana, za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, poslove izvan prostorija poslodavca mogu obavljati i drugi radnici na osnovu posebne odluke poslodavca, kojom se utvrđuju izvršioc, odnosno radna mjesta na kojima će se poslovi obavljati izvan prostorija poslodavca, način obavljanja poslova, vrijeme dostupnosti radnika poslodavcu i druga pitanja od značaja za provođenje navedene odluke.“

Član 2.

U članu 36, iza stava (7), dodaje se novi stav (8) koji glasi:

„(8) Izuzetno od stava (2) ovog člana, za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, ukoliko priroda posla to dozvoljava, poslodavac može izvršiti skraćivanje radnog vremena za sve ili pojedine radnike, o čemu donosi posebnu odluku.“

Član 3.

U članu 39, iza stava (5), dodaje se novi stav (6) koji glasi:

„(6) Izuzetno od stava (1) ovog člana, za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, ukoliko priroda posla to dozvoljava, puno i nepuno radno vrijeme se može preraspodijeliti tako da tokom jednog perioda traje duže, a tokom drugog perioda kraće od punog, odnosno nepunog radnog vremena, s tim da prosječno radno vrijeme u toku trajanja preraspodjele u smislu ovog stava, ne može biti duže od 72 sata sedmično kod poslodavaca od posebnog interesa za Federaciju, o čemu je poslodavac dužan donijeti posebnu odluku, uz prethodne konsultacije sa sindikatom, odnosno vijećem zaposlenika.“

Član 4.

U članu 52, iza stava (4), dodaje se novi stav (5) koji glasi:

„(5) Izuzetno od st. (1) i (2) ovog člana, za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, poslodavac može svojom odlukom uputiti sve ili dio radnika na korištenje preostalog godišnjeg odmora iz prethodne kalendarske godine, kao i na korištenje godišnjeg odmora iz tekuće kalendarske godine, uz prethodne konsultacije sa sindikatom, odnosno vijećem zaposlenika.“

Član 5.

U članu 53, iza stava (6), dodaje se novi stav (7) koji glasi:

„(7) Izuzetno od stava (1) ovog člana, za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, poslodavac može, na osnovu zahtjeva radnika ili svojom odlukom, utvrditi radniku plaćeno odsustvo u trajanju najduže do 30 radnih dana u toku jedne kalendarske godine. Kriterije za ostvarivanje prava na plaćeno odsustvo za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, utvrdit će poslodavac pravilnikom o radu ili općim aktom, uz prethodne konsultacije sa sindikatom odnosno vijećem zaposlenika, imajući u vidu zaštitu sigurnosti i zdravlja radnika na radu, odnosno opravdane razloge radnika (zaštita maloljetnika, zaštita radnika sa promijenjenom radnom sposobnošću, zaštita žene za vrijeme trudnoće, odnosno dojenja djeteta, zaštita roditelja djeteta sa težim smetnjama u razvoju, zaštita radnika sa dijagnosticiranim hroničnim oboljenjima, i dr).“

Član 6.

U članu 54, iza stava (3), dodaje se novi stav (4) koji glasi:

„(4) Izuzetno od st. (1) i (2) ovog člana, za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, na osnovu zahtjeva radnika poslodavac može radniku odobriti neplaćeno odsustvo u trajanju najduže do 30 dana u toku jedne kalendarske godine.“

Dosadašnji stav (4), postaje stav (5).

Član 7.

Iza člana 54, dodaje se novi član 54a. koji glasi:

„Član 54a. (Prestanak obaveze rada radnika)

- (1) Za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, poslodavac kojem je zabranjen rad odlukom nadležnog organa ili kod kojeg je uslijed navedenog stanja došlo do pada prihoda od najmanje 20% u odnosu na isti period u protekloj godini prema podacima organa nadležnog za naplatu poreza,

- može odlukom utvrditi radnicima prestanak obaveze rada, u najdužem trajanju od 90 dana od dana donošenja odluke.
- (2) Za vrijeme prestanka obaveze rada iz stava (1) ovog člana, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini koju odredi poslodavac, a koja ne može biti manja od najniže plaće u Federaciji.
- (3) Prestanak obaveze rada radnika iz ovog člana smatra se odsustvom iz člana 23. ovog zakona.“

Član 8.

U članu 78, iza stava (4) dodaju se novi st. (5) i (6) koji glase:

„(5) Izuzetno od stava (4) ovog člana, poslodavac može odlukom radnicima kojima je radno vrijeme skraćeno u smislu člana 36. stav (8) ovog zakona, izvršiti umanjenje plaće srazmjerno broju radnih sati za koje je radno vrijeme skraćeno, s tim da se plaća može umanjiti najviše do iznosa od 35% od ugovorene plaće radnika i poslodavca, a koja ne može biti manja od najniže plaće u Federaciji.

(6) Izuzetno od stava (4) ovog člana, ukoliko je kod poslodavca uslijed proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, došlo do pada prihoda od najmanje 20% u odnosu na isti period u protekloj godini prema podacima organa nadležnog za naplatu poreza, poslodavac može svojom odlukom izvršiti umanjenje plaće radnicima. Plaća umanjena u smislu navedenog ne može biti manja od najniže plaće u Federaciji, osim ako nije drugačije uređeno kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, općim aktom i ugovorom o radu, s tim da umanjenje plaće radnicima može trajati koliko traje stanje prirodne ili druge nesreće, odnosno vanredno stanje u Federaciji.“

Član 9.

U članu 171. stav (1) tačka 6. iza riječi „(član 26. stav 3.), dodaju se riječi: „odnosno ako uputi radnike na rad izvan prostorija poslodavca suprotno članu 26. stav (4) ovog zakona.“.

U članu 171. stav (1) tačka 13. iza riječi „zakona“, dodaju se riječi: „odnosno ako izvrši skraćivanje radnog vremena suprotno članu 36. stav (8) ovog zakona.“.

U članu 171. stav (1) tačka 20. iza broja „2.“ veznik „i“ se zamjenjuje zarezom, a iza broja „3.“ se dodaju riječi „i 6.“.

U članu 171. stav (1) tačka 32. iza riječi „(član 52. st. 3. i 4), dodaju se riječi: „odnosno postupi suprotno članu 52. stav (5) ovog zakona.“.

U članu 171. stav (1) tačka 33. iza riječi „plaćenog“ dodaju se riječi „i neplaćenog“, a riječi „(član 53.)“ se zamjenjuju riječima „odnosno postupi suprotno čl. 53. i 54. ovog zakona.“.

U članu 171. stav (1) iza tačke 33. dodaje se nova tačka 34. koja glasi:

„34. postupi suprotno članu 54a. st. (1) i (2) ovog zakona,“
Dosadašnje tač. 34. do 72. postaju tač. 35. do 73.

U članu 171. stav (1) tačka 52. iza riječi „(član 78. stav 4. ovog zakona)“, dodaju se riječi odnosno postupi suprotno članu 78. st. (5) i (6) ovog zakona.“.

Član 10.

- (1) Važeći kolektivni ugovori moraju se uskladiti sa odredbama ovog zakona kojima se regulišu radni odnosi za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, najkasnije u roku od 30 dana od dana njegovog stupanja na snagu.
- (2) Poslodavci su dužni uskladiti pravilnike o radu i druge opće akte sa odredbama ovog zakona kojima se regulišu radni odnosi za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, najdalje u roku do 45 dana od dana njegovog stupanja na snagu.
- (3) Ukoliko su odredbe kolektivnih ugovora, pravilnika o radu, općih akata i ugovora o radu u koliziji sa odredbama ovog zakona kojima se regulišu radni odnosi za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, proglašenog od strane nadležnih institucija, primjenjuju se odredbe ovog zakona.

Član 11.

Ovaj zakon primjenjivat će se za vrijeme proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, kao i za vrijeme vanrednog stanja u Federaciji, te najdalje još 60 dana, od dana kada nadležne institucije donesu odluku o prestanku proglašenog stanja prirodne ili druge nesreće, odnosno vanrednog stanja u Federaciji.

Član 12.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH“.